

KÖZPONTI KÖNYVTÁR NOVEMBERI KÖNYVAJÁNLÓ

**Borisz Akunyin: Gyémántszekér I-II.
Budapest, Európa Kiadó 2011.**

1905-ben vagyunk, az orosz-japán háború idején. A negyvenkilenc éves Eraszt Fandorin számos lehetetlennek tűnő feladatot megoldott már kalandos élete során, de most minden eddiginél nagyobb a tét – s az ellenség erősebb, mint korábban bármikor. Ha kudarcot vall, a forradalomtól tépázott, meggyengült Oroszország vereségre ítéltetett a Távols-Keleten az új nagyhatalommal, Japánnal szemben. De ugyan ki más szállhat szembe a siker reményében a felismerhetetlen, láthatatlan, hol itt, hol ott felbukkanó japán ügynökökkel, mint Fandorin, aki ismeri nemcsak a harcművészetüket, hanem lelkük rezdüléseit és legmélyebb vágyaikat is – aki a nindzsák harcmódorát éppúgy elsajátította, mint a haikuköltészet finom művészetét? A háború hírére, s látva, hogy Japán javára billen a mérleg, hazatér (épp Holland Nyugat-Indiában végzett kísérleteket a víz alatti navigáció terén), s felajánlja szolgálatait. A gyémántszekér első részének talányos befejezése borzongató titkot sejtet.

E titok megfejtéséhez 1878-ba kell visszamennünk az időben: a huszonekét éves Eraszt Fandorin ekkor kerül Japánba zöldfülű diplomataként. Megmenti egy jakuza fiú életét, aki ettől kezdve hű szolgálja lesz. Aztán Maszával együtt a gyakran még naiv, könnyen lépre csalható, szenvedélyes érzelmekre lobbanó fiatalember belekerül a japán politikai intrikák kellős közepébe – s eljut a titokzatos nindzsákhoz, az „arctalan emberekhez”, akiktől nemcsak a rejtőzés, a lopakodás és a harc művészetét tanulja meg, hanem azt is, hogy milyen a „gyémántszekér útja” és kik azok az „akuninok”... Akunyin, aki eredetileg japanológus volt, bravúrosan ábrázolja a XIX. századi, felbolydult, gőzerővel modernizálódó Japán hol egzotikus, hol immár egészen európaias világát. *A gyémántszekér* fergeteges nindzsaregény, s egyszersmind a legromantikusabb szerelmi történet a Fandorin-sztorik sorában.